

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηργαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρώνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΜΑΤΑΙΟΥΝΤΑΙ.

Παρήλθεν ὀλόκληρον ἔτος, ἀφ' οὔτου τὸ δυστυχὲς ἔθνος δὲν ἔπαυσε νὰ αἰσθάνηται τοὺς πόνους τῶν ἀλλεπαλλήλων ὀδυνηρῶν τραυμάτων· παρήλθεν ὀλόκληρος μῆν, ἀφ' οὔτου ἔπαυσαν οἱ συνταγματικοὶ θεσμοὶ νὰ λειτουργῶσι, τὸ δὲ ἔθνος διατελεῖ εἰς τὸ χάος καὶ τὴν ἀπελπισίαν, καὶ ὁμως αἱ φωναὶ καὶ οἱ γογγυσμοὶ ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνισμοῦ δὲν ἠδυνήθησαν εἰσεῖν νὰ τύχωσιν εὐμενοῦς τινος ὑποδοχῆς καὶ ἐλπίδος σωτηρίας ἐν τῷ ἀνακτορικῷ γραφείῳ, ὅθεν ἐξέρχονται αἱ ἀπαίσιαι τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος διαταγαί. Αἱ ἐλπίδες λοιπὸν αὐτοῦ ἤρξαντο νὰ ματαιοῦνται, ὁ δὲ κίνδυνος ν' αὐξάνη· ἀλλ' ἡ ἀπελπισία φέρει πάντοτε ροθεράς συνεπειάς.

Ἡ ἀγνοία δὲν δύναται νὰ προταθῇ πλέον ἐνώπιον τοῦ ἔθνους ὡς δικαιολόγησις, διότι ἐξήκοντα ἐντιμοὶ βουλευταὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοὶ ἀνήγγειλαν τὰ γεγονότα, ἀντηγήσαντα μέχρι περάτων· ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἀμφιβολία ἐπιτρέπεται, διότι τὸ ζήτημα εἶνε καθαρὸν καὶ ἀναμφισβήτητον, ἅπαντες δὲ οἱ διακεκριμένοι νομομαθεῖς, ὡς καὶ ὀλό-

κληρον τὸ ἔθνος, ἀπεφάνθησαν ἀδιστακτως. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν λόγος, δι' ὃν οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Στέμματος διατηροῦνται εἰσέτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, καίτοι ἀνατρέψαντες ἐκ βάθρων τοὺς συνταγματικοὺς θεσμούς. Ἄν δὲ τὰ κατὰ τὰς ἐκλογὰς καὶ ἐξελέγξεις διαπραχθέντα ὄργια ἐξηγηθῶσιν διὰ μιᾶς μόνον λέξεως, τὸ ἀνοσιούργημα ὁμως τῆς 30ῆς Νεβρίου δὲν δύναται πλέον νὰ ἐξαγνίσῃ, οὐδὲ νὰ καταπραῦνη τὴν ἐπιτεινομένην μῆνιν τοῦ ἔθνους ἢ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ διατήρησις αὐτῶν.

Ὁ ἀνώτατος ἄρχων Συνταγματικοῦ τινος ἔθνους θεωρεῖται ὁ ἀνώτατος δικαστὴς καὶ φρουρὸς αὐτοῦ· πᾶσα δὲ τῶν Ὑπουργῶν παρανομία, πλὴν τῶν ἄλλων συνεπειῶν, τιμωρεῖται διὰ τῆς ἀποπομπῆς αὐτῶν· τοιοῦτοτρόπως ἐνισχύει καὶ σώζει τοὺς θεσμούς καὶ τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους καὶ ἀπαλλάσσει αὐτόν τῆς ἠθικῆς εὐθύνης καὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν. Ἄλλ' ὅταν παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους καὶ τοὺς θεσμούς αὐτοῦ διατηρῇ αὐτοὺς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, τί δύναται πλέον νὰ ἐλπίζῃ παρ' αὐτοῦ; Πῶς δύναται ν' ἀμφιβάλλῃ ὅτι δὲν ἐπιδιώκεται ἡ ὑποδούλωσις αὐτοῦ;

Ἡ καταπάτησις τῶν Συνταγματικῶν τοῦ ἔθνους θεσμῶν δὲν εἶνε ἀνάξιον προσοχῆς· δὲν εἶνε ἀντικείμενον περιφρονήσεως· διότι οἱ ἐλεύθεροὶ θεσμοὶ εἶνε ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἡσυχία τοῦ ἔθνους· εἶνε ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ εὐδαιμονία αὐτοῦ· πᾶσα δὲ κατὰ τῶν παρανομοῦντων ἀδιαφορία εἶνε ἀσύγνωστος καὶ δὲν ἀπαλλάσσει τὸν δυνάμενον νὰ θέσῃ φραγμὸν τῆς βαρείας εὐθύνης καὶ ἐνοχῆς.

Τὸ ἀνοσιούργημα, ὅπερ τὴν 30ῆν Νεβρίου διεπράχθη ἐν τῷ ἡμετέρῳ κοινοβουλίῳ δὲν εἶνε μικροῦ λόγου ἄξιον, ὥστε νὰ τύχῃ περιφρονήσεως· ἀνέτρεψε τοὺς συνταγματικοὺς ἡμῶν θεσμούς, ὧν ἕνεκεν ἀνετράπησαν δύο σεβαστοὶ ὀρόνοι, καθιερωθέντας διὰ πολλῶν Ουσιῶν καὶ ἡγήειρε τὸν θαυμασμόν καὶ τὴν κατάκρισιν ὀλοκλήρου τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὅτι ἐν τῇ γῶρᾳ, ἐνθα γεννᾶται ἡ ἐλευθερία, ἡ ζωογονοῦσα καὶ εὐελπίζουσα καὶ τοὺς ὑπὸ τὸν ζυγὸν στενάζοντας ἀδελφούς ἡμῶν, ζητεῖται ἀθαιρέτως ἡ ἐγκαθίδρυσις τοῦ ἀπολυτισμοῦ.

Ἴδαν οἱ πατέρες τοῦ 1821 καὶ οἱ σύγχρονοι ἡμῶν ἄνδρες τοῦ 1843 δὲν ἤθελον φανῆ ἐπαμίλλοι τῶν ἀρχαίων ἡμῶν προγόνων

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΔΙΑΝΟΜΕΥΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Πρὸς τοὺς Συνδρομητάς αὐτοῦ.

Ἐνα ποντίκι σήμερα ἡ Ἐξουσία μοιάζει,
 Ποῦ πολλοὶ γάττοι τὸ κυττοῦν μὲ στόμα πεινασμένο·
 Τρέχει ἐδῶ, τρέχει ἐκεῖ, ὅταν τὸ τρελλὸ κυττάζει,
 Καὶ μία τρύπα δὲν ἔμπορεῖ νὰ εὔρῃ τὸ καυμένο.

Μόλις ἀπ' ἑναν γλύττωσε, ποῦ ἦγγε νὰ τὸ πνίξῃ,
 Καὶ ἡ κλαψάρα μοιρὰ του, ἡ καχοδιαστρεμμένη,
 Εἰς ἕναν γεροντόγαττο ἐπήγγε νὰ τὸ βίξῃ,
 Ὅπου μὲ χίλιους θάνατους καθ' ὥρα τὸ πεθαίνει.

Τὸ ἄρπαξε τὸ ἄμοιρο, ἔς τὰ δόντια του τὸ ἔχει,
 Καὶ πολεμᾷ ἔς τὸ στόμα του μὲ μία νὰ τὸ χῶσῃ.
 Αὐτὸ στριγγλίζει σπαρταρεῖ... κανεῖς, κανεῖς δὲν τρέχει
 Ἄπο τοῦ γεροντόγαττου τὰ νύχια νὰ τὸ σώσῃ.

Ὅλοι τὸ βλέπουν πῶς πονεῖ, καὶ ὁμως δὲν κινοῦνται.
 Ἄπο μακρὰ ὀλόχαροι τὸν πόνο του κυττᾶνε,
 Καὶ κάπου, κάπου φαίνονται δυὼ τρεῖς πῶς τὸ λυποῦνται,
 Ἄλλὰ κι' αὐτοὶ, ἂν τοὺς ἰδῆς καλὰ, κρυφογελάνε.

Μὰ ἔλα ἄς ἀφήσουμε μὲ τὸν πολὺ του πόνο
 Τὸ ποντικάκι τὸ φτωχὸ γιὰ μιὰ στιγμῆ, καὶ τώρα
 Ἄς τραγουδήσουμε κ' ἐμεῖς μὲ τὸν καινούριο χρόνον,
 Κ' ἕνας ἔς τὸν ἄλλ' ἄς δώσουμε τοῦ νέου χρόνου δῶρα.

Ποιὸς ἔξερ' ὁ χρόνος ποῦρχεται ἔς τὴ νέα του ἀγκάλῃ,
 Ἐὰν δὲν φέρνῃ καὶ σχοινὶ γι' αὐτὸ τὸ γερογάττο,
 Καὶ τὸ ποντίκι τὸ φτωχὸ ἀναστηθῇ καὶ πάλι,
 Καὶ εὔρῃ τρύπα νὰ χωθῇ χαρὰ, ζωὴ γεμάτη.

κατά τε τὰ ἐλεύθερα αἰσθήματα καὶ τὴν ἀνδρίαν, ὅστινες ἐτίναξαν τὸν ζυγὸν καὶ ἔθεσαν τὰς βάσεις τῶν Συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, καὶ τοὶ τῶν πάντων ἐστερημένοι καὶ τὰς ἀλύσεις περιβεβλημένοι, ἴσως ἠθέλαμεν ἀνεγθῆναι τὴν πικρὰν μομφὴν τῶν ἀναίσχυτων καὶ μοχθηρῶν ἡμῶν ἐχθρῶν, ὅτι δὲν εἴμεθα κατιόντες γόνιοι ἐκείνων καὶ ἠθέλαμεν ἀγογγύστως ὑποστῆναι τὰ δεσμὰ τῆς δουλείας· ἐνόσφ' ὅμως θεωροῦμεν ἑαυτοὺς γνησίους ἀπογόνους καὶ υἱοὺς ἐκείνων, γεννηθέντας ἐπὶ ἐδάφους, ἐνθα ἀναφέρεται ἡ ἐλευθερία, ὅα ἦνε αἴσχος καὶ ἀνειδὸς νὰ δεχθῶμεν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν τὸν ἐπονειδιστὸν δεσποτισμὸν, χωρὶς νὰ συντρίψωμεν τὸν τολμηρόντα νὰ ἰδρῦσῃ αὐτόν.

Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ ἡμέτερος ἄρχων ἐπιδιώκει τὴν καθίδρυσιν τοῦ ἀπολυτισμοῦ διατηρῶν εἰσέτι ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, κατὰ συμβουλήν τῶν συμβούλων αὐτοῦ, τοὺς ἐγκληματίσαντας ὑπουργοὺς, διότι πιστεύομεν ὅτι ταχέως θὰ ἐννοήσῃ τὴν πλεθρίαν συμβουλήν καὶ θὰ σπεύσῃ ν' ἀποπέμψῃ τοὺς παρανόμους ὑπουργοὺς αὐτοῦ· δὲν δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ συνετὸς καὶ ἐμβριθὴς ἡμῶν ἄρχων δὲν ἐννοεῖ, ὅτι ἐπὶ τῶν σεσαθρωμένων τῆς μισαρᾶς δουλείας βάσεων δὲν δύναται οὐδὲ στιγμὴν νὰ σταθῇ δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐξασθένειαν καὶ καταρῆξιν τοῦ Συνταγματικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος, ὅταν γινώσκῃ, ὅτι οἱ ἐλεύθεροι θεσμοὶ εἶνε τὸ ἰσχυρότερον τοῦ θρόνου στήριγμα καὶ ὅτι πᾶσα ἐξασθένεια αὐτῶν ἐξασθενεῖ τὰς βάσεις αὐτοῦ καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἐτοιμόρροπον.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἐξαντληθῶσιν ἐὰν ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἐξαπατηθεῖς ἐκ τῶν συμβούλων αὐτοῦ δὲν σπεύσῃ νὰ ἀρῇ ταχέως ἐκ τῶν ἐγκληματικῶν χειρῶν τῶν ὑπουργῶν τὸ πηδάλιον τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους τῆς ἡμετέρας πολιτείας καὶ παραδώσῃ αὐτὸ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἔθνους ὑποδεικνυομένης σκιδρᾶς χεῖρας, ἀνάγκη νὰ ἀμυνθῇ τὸ ἔθνος δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων, ὅπως ἀποσπῆσθαι τὸν ἐπερχόμενον κίνδυνον· ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ ὅπως σῶσῃ ἑαυτὸ καὶ τὸν θρόνον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ πολιτικὴ ἀβεβαιότης, εἰς ἣν τὸ ἔθνος διατελεῖ ἀπὸ τῆς 30 Νεβρίου ἐπιτείνεται ἐπὶ τὸ ἀπελπιστικώτερον καὶ οὐδεμίαν εἰσέτι αἰσία ἐπῆλθεν λύσις· ἡ δὲ αἰ ἐκ Λονδίνου ἀρικόμεναι συμβουλαὶ δὲν εἶνε εὐχάριστοι, ἡ δὲ αἰ εἰς Ἄγγλιν τῆς Ὀλλανδίας ἀναχωρήσῃς τοῦ ἀρχισυμβούλου καὶ αἱ μεγάλαι αὐτοῦ ἀσχολίαι πρὸς χειραφέτησιν τῶν δούλων λαῶν βραδύνουσι τὴν λύσιν. Τὸ περιεργον εἶνε ὅτι πολλοὶ ἐρωτῶσιν, ἂν τὸ Σύνταγμα ζῆν ἀπέθανεν, ἡ κοιμᾶται, διότι δὲν ἀκούσεται οὔτε φαίνεται, οὔτε ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, οὔτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἀγνοοῦντες οἱ ταλαίπωροι ὅτι τὸ πολυπαθὲς Σύνταγμα δηλητηριασθὲν παρὰ τῶν συμβούλων τοῦ Στέμματος, ἀσθενεῖ βαρέως ἐν τῷ ἀνακτορικῷ γραφείῳ καὶ ὀλίγη ὑπάρχει ἐλπίς σωτηρίας, τοσοῦτον μᾶλλον καθόσον ἡ παρουσία γενεᾶ, ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἀπογοητεύσει διατελοῦσα, ἀνασθηθεῖ εἰς τοὺς σπαρακτικούς γογγυσμούς τοῦ βαρέως πάσχατος καὶ οὐδεμίαν σπεύδει νὰ παρασχῇ βοήθειαν.

Πάντες οἱ δημοσιογράφοι, πλὴν τῶν αὐλικῶν, ὡς καὶ πάσης τάξεως πολῖται κατηρῶντο τὸ ἀπελθὸν ἔτος, διότι κατὰ τὴν ἐνιαύσιον ὁδοπορίαν τοῦ ἐφάνη ἀπαίσιον καὶ καταστρεπτικὸν καὶ ἠθῶντο, ἵνα μὴ καὶ τὸ νέον τοῦτο ἔτος φανῇ τοιοῦτον. Ἀλλὰ δὲν ἤθελεν εἶσθε καλλίτερον νὰ καταρῶνται ἑαυτοὺς διὰ τὴν ἀσύγγνωστον ἀδιαφορίαν καὶ κουρότητα, ἣν καθ' ὅλον τὸ παρελθὸν ἔτος ἐδείξαν καὶ νὰ εὐχωνται, ἵνα μὴ καὶ κατὰ τὸ νέον τοῦτο ἔτος δείξωσι τὴν αὐτὴν ταπεινὴν καὶ δουλικὴν πορείαν κατὰ τῶν ἐπιβόρων καὶ ἐγκληματικῶν;

Ἡκούσαμεν μετὰ θετικότητος ὅτι κατὰ τὸν προχθεσινὸν τοῦ νέου ἔτους βασιλ. χορὸν ἀπωλέσθησαν διάφορα φορέματα εὐρωπαϊκά· τὸ φαινόμενον τοῦτο, ὅπερ λαμβάνει χώραν ἐν τοῖς ἀνακτοροῖς ἐξ ἀπρονοησίας τῶν διευθυνόντων, εἶνε λίαν δυσάρεστον, διότι ἐν αὐτοῖς οὐ μόνον ἐνδύματα ἀπόλλυνται, ἀλλὰ καὶ νόες· διὰ τοῦτο οἱ τῆς Αὐλῆς

ταπεινοὶ φίλοι οὔτε νοῦν, οὔτε γάμου ἐνδύματα ἔχουσιν.

— Προχθὲς πρὸ τοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ συνεσωρεύθησαν, ὡς συμβαίνει πάντοτε κατὰ τὰς τελετὰς, πολλοὶ πολῖται, ἵνα ἴδωσιν οἱ ἀστυνομικ. κλητήρες λαβόντες ἐντεῦθεν ἀφορμὴν ἐπέτιθεντο καὶ ἐξυβρίζον βαναύσως διαφόρους ἐντίμους καὶ διακεκομμένους πολῖτας. Τὸ λυπηρὸν τοῦτο φαινόμενον παρατηρεῖται πάντοτε εἰς τὰ ἀστυν. ὄργανα, διότι ἐκ τῶν διαφόρων τριόδων τὰ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν προσλαμβάνομενα καὶ στεροῦμενα καθόλου ἀνατροφῆς καὶ ἠθικῆς, ὑπὸ δὲ τῶν προισταμένων οὐδόλως νοθευόμενα ἢ ἐπιτιμώμενα, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνθαρρυνόμενα, παρίστανται τῇ κοινωνίᾳ ὡς ὄργανα βαναυσότητος, κακοήθειας καὶ ἐξαχρειώσεως. Ἐὰν δὲ δὲν ἐπέλθῃ ὁ ἐκ βάρθρον ἐκκαθαρισμὸς τῶν τοιοῦτων αἰσχυρῶν καὶ φούλων ὀργάνων ἢ ἐξαχρειώσεως οὐτῶν θέλει κατακλύσει τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἑλλάδος.

— Ὁ ἐνταῦθα ὑπαστυνόμος κ. Γ. Λαμπύρης ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας διὰ δύο, ὡς ἐπληροφορήθημεν, λόγους· πρῶτον, διότι δὲν ἔφερε τοὺς κρεστώλας τοῦ Τριγγέτα, τοὺς πωλοῦντας ἀνωθεν τῶν Χαυτείων, εἰς τὰς ἐνοικιασθείσας διὰ κρεστωλεῖα οἰκίας αὐτοῦ, νὰ πωλήσῃ τὸ κρέας αὐτῶν ὑπερτιμημένον καὶ δεύτερον, διότι διερχόμενος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκ τῶν Χαυτείων ἐσυρίχθη, τοῦ εἰρημένου ὑπαστυνόμου ἀπόντος καὶ μὴ δυνηθέντος νὰ τιμωρήσῃ τοὺς συρίζαντας. Διὰ τοὺς δύο τούτους τῆς ἀπολύσεως του λόγους ἐγένετο ὑπουργ. συμβούλιον, ὅπερ ἀπεφάσισε τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπόλυσίν του· ἡ διαγωγή αὐτῆ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, τὸ νέον τοῦτο τῆς αὐθαιρέσεως εἶδος, δικαίως ἐξέπληξε τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν καὶ ἐνεποίησεν αὐτῇ τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀπελπίσιν. Ὁ δὲ κ. Λαμπύρης μὴ ἐνδούς τυφλῶς εἰς τὰς αὐθαιρέτους αὐτοῦ θελήσεις εἶνε ἀξίος παντὸς ἐπαίνου καὶ εἶθε πάντες νὰ μιμῶνται τοιαύτην ἐντιμὸν καὶ ἀνεξάρτητον πορείαν.

— Πληροφροῦμεθα ὅτι ὁ εἰρηνοδίκης Θουρίας κ. Χαροκόπος ἐδείχθη ἀξίος ἑαυτοῦ

ἐδραϊσας τὰς περὶ αὐτοῦ πεποιθήσεις μας. Ἡ ἀμερόληπτος τῆς δικαιοσύνης ἀπονομή, καὶ τὰ ἐκ ταύτης σωτήρια ἀποτελέσματα δὲν ἐβράδυναν νὰ καταστήσωσιν τὸν κ. Χαροκόπον τὸν σωτήρα τῶν Δήμων Ἀμφείας, Ἄριως καὶ Θουρίας, ἀκολουθήσας πιστῶς τὴν ὑπὸ τοῦ προκατόχου του κ. Μάνγγελ χαραχθεῖσαν ὁδὸν, ὑψώσῃ τὴν δικαιοσύνην εἰς τὸ ἐμπρέπον αὐτῇ σημεῖον· οἱ πάντες καὶ αὐτοὶ οἱ θρασύτεροι εἰς τὰ πταισματικά ἀδικήματα συλλογίζονται ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δικαιοσύνης εἶνε ἀμελικτος καὶ ὡς ἐκ τούτου περιεστάλθησαν, ἡ δὲ τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης ἀπονομή κατέστησε βέβαια τὰ δίκαια τῶν ἐρόντων ταῦτα. Ἑπανειλημμενως συγχάριτες τὸν κ. Χαροκόπον ἐποίησαμεν ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν αὐτὴν ὁδὸν θέλει βαδίσει ἀπολακτικῶν τοὺς θέλοντας νὰ μολύνωσι τὴν δικαιοσύνην χάριν κακῶς ἐννοουμένου πολιτικοῦ συμφέροντος.

— Ἐπίσης πληροφοροῦμεθα ὅτι καὶ ὁ ἀστυνόμος Θουρίας κ. Ν. Παπασταθόπουλος συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὴν τάξιν καὶ ἡσυχίαν τοῦ Δήμου του διὰ τὴν ἀμερόληπτον τῶν πταισμάτων εἰσαγωγὴν καὶ ἐν γένει τὴν ἀκριβῆ τὸν καθήκοντος του τήρησιν, ἀναδειχθεὶς ἀξίος τῶν ἐλπίδων τῶν συνδημοτῶν του καὶ τοῦ προϊσταμένου αὐτοῦ Δημάρχου, ὅστις πρέπει νὰ καυχᾶται διὰ τοιοῦτον ἀστυνόμον, ἀντάξιον τοῦ ὁποίου δὲν θέλει ἐπιτύχει. Ἀν δὲ καὶ τῷ παρεμβάλλωνται προσκόμματα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του παρὰ τῆς κρατικτικῆς ἀρχῆς καὶ παρὰ τοῦ Νομάρχου, ἐνεκεν τῆς συκοφαντίας τῶν ποθούντων τὴν κατάπτωσιν τῆς συνειδήσεως, ἐναντίον ὅμως ὅλων αὐτῶν τῶν προσκομμάτων ἐξακολουθεῖ τῆρῶν τὴν ἰσορροπίαν πρὸς θράμβρον τῆς συνειδήσεώς του.

— Καὶ ἐκ δευτέρου ἐρωτᾶται ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Θανόπουλος· διατί δὲν κοινοποιεῖται ἡ κατὰ τοῦ γνωστοῦ Κωνστ-Αγγελῆ ποινικὴ ἀπόφασις ἢ εἰς τριήμερον φυλάκισιν καταδικάσασα ὀριστικῶς τὸν ὑβριστὴν τοῦτον παντὸς φιλησῦχου πολίτου; τί συμβαίνει; Ὁ Κωνστ-Αγγελῆς διαδίδει πολλὰ πρέπει ἄρα νὰ πιστεύσωμεν τὰς διαδόσεις του;

— Φίλος τις τοῦ Νικολοπούλου μεταβάς προχθὲς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ τὴν ὑποσχεθεῖσαν θέσιν. Καὶ πῶς δὲν ἤλθε τὸσον καρὸν; τὸν ἠρώτησε. Δὲν ἤλθον, ἀπεκρίθη, διότι ἐγνώριζον ὅτι καταγίνεσθε εἰς τοὺς διορισμοὺς τῶν συγγενῶν σας. Ἄ, φίλε μου, αὐτοὺς τοὺς ἐδιόρισα πρὸ πολλοῦ. Καὶ πάραυτα διέταξε καὶ ἐγένετο ὁ φιλικὸς διορισμὸς.

— Ἐπειδὴ ὁ Ἄγχιος ἐν τῇ κατὰ τοῦ Νικολοπούλου ἀπαντήσῃ του ἐξέβριθεν αὐτὸν καλαντζῆν κλπ., ὁ Νικουτόπουλος τὸν ἐζήτησεν εἰς μονομαχίαν· ἀλλ' ὡς θετικῶς ἐμάθομεν ὁ Ἄγχιος ἐπέκρουσε τοὺς σταλέντας μάρτυράς του, εἰπὼν αὐτοῖς, ὅτι μετὰ καλαντζῆς καὶ μπαλωματίδες δὲν καταδέχεται νὰ μονομαχήσῃ, ἀλλὰ μόνον με ἀγωνιστὰς ὡς τὸν Ῥεβελιώτην, τὸν Βωιδῶν Μαυρομιχάλην καὶ τὸν Ροῖλόν. Εὐγέ σου, Ἄγχιος, ἀγνὸν τέκνον τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε Συντάκτα,

Ἄν καὶ δὲν ἦμαι φίλος τῶν διατριβῶν, ἂν καὶ ἀγαπῶ καὶ ὑπολήπτομαι τὸ πρόσωπον περὶ οὗ θὰ γράψω τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς, οὐχ ἤττον δὲν δύναμαι ν' ἀποσιωπήσω παράθασιν τινὰ τοῦ καθήκοντος του ὡς πράκτορος τῆς ἑλλην. ἀτμοπλοίας.

Ὡς καλῶς γινώσκειτε καὶ ὑμεῖς, τὸ ἀτμόπλοιο τοῦ γύρου δὲν προσεγγίζει εἰς τὴν παραλίαν Καλάμης, ὅταν ἀπάρχῃ τρικυμία, ἀλλ' εἰς τὸ Ἄλμυρον, δύο περίπου ὥρας μακρὰν· ἐκ τούτου πᾶς τις θέλων ν' ἀποστείλῃ πράγματά τινὰ διὰ φορτωτικῆς εἰς συγγενὴν ἢ φίλον δὲν ζῆτεῖ τὴν ἐκδοσιν τοιαύτης ἐν Καλάμαις, ἀλλ' ἀναμένει νὰ ἴδῃ ἂν τὸ ἀτμόπλοιο θὰ προσορμίση εἰς τὴν παραλίαν νὰ μεταφέρῃ τὰ πράγματα ἐκεῖ καὶ νὰ αἰτήσῃ τὴν ἐκδοσιν φορτωτικῆς πρὸς καλλιτέραν ἀσφάλειαν. Οὕτω πράξας κάγῳ τὴν παρελθ. Κυριακὴν ἐζήτησα ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον τοῦ πράκτορος Η. Στραβοσκιάδη τὴν ἐκδοσιν φορτωτικῆς, ἀλλ' οὐδὲν παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν μοὶ ἠρνήθη, εἰ-

πὼν ὅτι «σήμερον εἰς οὐδένα θὰ δοθῇ τοιαύτη». Κατέφυγον εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πράκτορος κ. Ν. Πανταζόπουλου, (διότι ὁ πρᾶκτωρ δὲν κατέρχεται εἰς παραλίαν, θεωρῶν, φαίνεται, τὰ συμφέροντα τῆς εταιρίας ὡς μικροῦ λόγου ἀξία), ἀλλὰ καὶ οὗτος μοὶ ἠρνήθη. Τίς ἡ αἰτία; ἀγνοῶ. Συγχαίρω ὅμως τὸν πρᾶκτορα κ. Πανταζόπουλον δι' ὃν ἔχει ὑπάλληλον, καὶ διὰ τὴν ὁποῖαν δεικνύει ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἀτμοπλ. εταιρίας δραστηριότητα καὶ προθυμίαν· ἀλλὰ λυποῦμαι διότι δὲν δεικνύει τὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν εἰσιτηρίων τῆς Β. θέσεως, ὅπου πολλοὶ τῶν ἐπιβατῶν πληρόνοντες διπλοῦν ναυλὸν ἀναγκάζονται νὰ μένωσι καθ' ὅλον τὸν πλοῦν εἰς τὸ κατάσρωμα. Ἐπὶ τούτων ἐριστῶ τὴν προσοχὴν τοῦ συμβουλίου τῆς ἀτμ. εταιρίας, ὅπως καταστήσῃ προσεκτικὸν τὸν κ. Πανταζόπουλον, ὥστε νὰ μεριμνᾷ περισσότερον τῶν ἰδικῶν του συμφερόντων διὰ τὰ τῆς ἀτμοπλοίας.

Καλάμαι, 27 Δεβρίου 1874. Π. Η.

Σ. Σ. Α. Λυπούμεθα ν' ἀκούωμεν παράπωνα κατὰ τοῦ ἐπὶ τὸσαῦτα ἐτῆ ἐπαξίως διευθύνοντος τοῦ ἐν Καλάμαις πρακτορεῖον τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοίας κ. Πανταζόπουλου, περὶ οὗ τὰς καλλιτέρας ἔχομεν ἰδέας. Καλὸν δὲ θέλεν εἶσθαι ἂν ὁ κ. Πανταζόπουλος, ἀντὶ νὰ ἔχη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἀνθρώπους ἐντοπίους, ἐχθρικῶς φερομένους πρὸς τινὰς τῶν συμπολιτῶν των, νὰ προσλάβῃ ὅπως ξένους τῶν τοπικῶν παθῶν, δραστηρίους καὶ ἰκανοὺς, διότι τί ἄλλο δύναται τις νὰ περιμένῃ ἢ τοιαῦτα καὶ χειρότερα ἀπὸ ἓνα στραβὸ σκιάδη; Πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Πανταζόπουλος θὰ ἐπιφέρῃ ταχέως θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ἂν μὴ ἐπιθυμῇ, χάριν τῶν ὑπηρετῶν του, νὰ ἐλέγχῃται δημοσίως, ὅπερ καὶ ἀπευχόμεθα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ζητεῖται θίασος ἠθοποιῶν, συγχείμενος ἐξ ὀλίγων προσώπων, διὰ τὸ ἐν Καλάμαις θέατρον, ὃν εἶνε ἐφοδιασμένον με ὅλα σχεδὸν τὰ ἀναγκαῖα. Πλείονες πληροφορίες ἐν τῷ γραφείῳ μας.

Εἰς τὴν Πρωτὴν τοῦ Νέου ἔτους 1875.

Χαρῶμεν· ἑορτὴν φαειρὰ ἀνέλαμψε καὶ πάλιν
Τὰ σκόπη διαλύουσα πολιτικῆς θυέλλης,
Καὶ νέος χρόνος εὐμειδῆς προβάλλων τὴν ἀγκάλην
Προσέρχεται μετ' αὐτὴν ἐντὸς χρυσοῦς νεφέλης.

Ἄν μηχανᾶται πονηρὰ πολιτικὴ θρασεῖα,
Ἄν φέρῃ χεῖρα βέβηλον κατὰ θεσμῶν πατρίων,
Μένει γενναῖα, εὐγενῆς ἢ τοῦ λαοῦ καρδία
Διατηροῦσα ζωηρὸν τὸ πάλαι μεγαλεῖον.

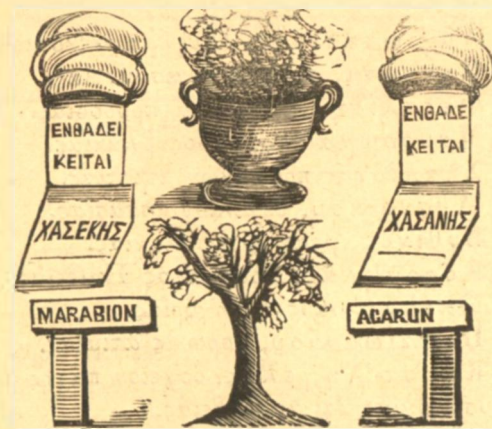
Ἄς μηχανῶνται πονηρὰ... πᾶς δόλος ματαιοῦται
Πρὸ τῆς ἰσχύος τῆς φωνῆς παντὸς χρηστοῦ πολίτου,
Ὅπως χεῖμάρρου βέροντος ὀρηκτικῶς νεκροῦται
Καὶ χάνεται ἡ δύναμις πρὸ βράχου ἀκλονήτου.

Πολὺ βαθὺν ἀνώρυξαν διὰ τῶν ὤμων λάκκον,
Ἄλλὰ, τυφλοὶ, δὲν ἔβλεπον αὐτοὶ πῶς θὰ ταφῶσι·
Καὶ ἤδη φέρουσι βαρὺν ἀμαρτημάτων σάκκον
Καὶ τῆς πολλῆς ἀνοίας των κ' αὐτοὶ καταγελωσι.

Ἐκόπασεν ἡ Θύελλα... ἐπῆλθεν ἡ εὐδεῖα.
Ὁ ὀρθὸς λόγος ἔσχισε δουλείας προσωπίδας.
Χαρῶμεν· ἐπανετέλειεν ἐρατεινὴ πρωΐα,
Φέρουσα νέα ὄνειρα, νέας χρηστὰς ἐλπίδας.

ΡΗΤΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ.

Βαπτίζω καὶ μυρόνω. Βούλγαρης. Νικολόπουλος. Βγαίνει τὸ ψαλτικὸ του. Βαλασόπουλος. Βίβλος γενέσεως- Μεστηνέζης. Γεῦσασθε καὶ ἴδατε. Λαός. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου. Ζαήμες. Δὸς τόπον τῇ ὀργῇ. Σαρίπωλος. Δι' ἄλλης ὁδοῦ. Δεληγώργης. Δὲν ἔχω ἐνδύμα γάμου. Ζωχίος. Δόξα σοι ὁ Θεός. Γρίβας. Ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶνε; Τρικούπης. Ἐκ τοῦ στόματός σου κρίνωσε. Καμαρίλλα. Ἐφθασε ἔς τὸ νῦν καὶ αἶ. Βαλαωρίτης. Ἐπε τὸ ποτήριον. Κοπέλια. Δεῦτε λάβετε φῶς. Κάγκας. Καὶ τῆς πολλῆς ἀνοίας των κ' αὐτοὶ καταγελωσι.

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΕΙΟΝ Δρ. 15000

ἐξοδεύει ἐτησίως τὸ ὑπουργ. τῶν Ἐσωτερικῶν.

ΚΗΠΟΣ ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ 15000

ἐξοδεύει κατ' ἔτος τὸ ὑπουργ. τῆς Παιδείας καὶ τὸ Πανεπιστήμιον
Τὸ ὅλον 28,000 δρ. ἐξοδεύονται ἐτησίως,

φίλε ἀναγνώστα, εἰς αὐτὸ τὸ τουρκικὸν νεκροταφεῖον.

— Καὶ τί πρᾶμμα εἶνε αὐτὸ τὸ τουρκικὸ νεκροταφεῖον, γιὰ τὸ ὅποιο ἐξοδεύει τὸ κυβέρνο τόσους πολλοὺς παραδες; Γιὰ ἐξηγησέ το μου, παρακαλῶ σε.

— Εἶνε, φίλε ἀναγνώστα, τὸ Δενδροκομεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁ βοτανικὸς κήπος τοῦ ὑπουργ. τῆς Παιδείας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς βλέπεις, καὶ ἐξοδεύει τόσα χρήματα ἢ Κυβερνήσεις καὶ ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστ. διὰ νὰ καλλιεργῆται, ὡς ὅλα τὰ Δενδροκομεῖα τῆς Εὐρώπης, καὶ σπουδάζωσιν οἱ ἐν Ἑλλάδι βοτανικοὶ, φαρμακοποιοὶ καὶ λοιποὶ ἐπιστήμονες.

— Καὶ λοιπὸς δὲν σπουδάζουσι;
— Πᾶν ἄλλο, ἢ αὐτό.
— Γιατί;
— Διότι ὁ διευθυντὴς τοῦ Δενδροκομεῖου, καθὸ ἄριστος денδρoкoмoς, ἔχει καλλιεργήσει αὐτὸ τόσον καλά, ὥστε πᾶς ὁ ἐπισκεπτόμενος σκοτίζεται τὴν ὄρασιν βλέπων τόσα πολλὰ, μεγάλα καὶ ὠραῖα δένδρα!

— Μέγα πρᾶμμα τοῦτο! ἔπειτα τί ἄλλο.

— Ἐπειτα βλέπει πολυπληθῆ σαρίκια καὶ ἀναρίθμητα ξύλα φέροντα ἐπιγραφὰς γαλλικὰς, λατινικὰς, γερμανικὰς, τουρκικὰς, ἀγγλικὰς, ἰσπανικὰς, ρωσικὰς, δανικὰς, περσικὰς, κινεζικὰς, ταρταρικὰς, μογγολικὰς, οὐραγοταγικὰς, σκανδοναυικὰς, σουηδικὰς, πορτογαλλικὰς, βελγικὰς, ἰνδικὰς, ἀμερικανικὰς, ἀραβικὰς, γριλανθικὰς, ὀλλανδικὰς, ἰαπωνικὰς, πολωνικὰς, ἀλβανικὰς, μολδοβλαγικὰς, ἀβυσσινιακὰς, ἀθιγγανικὰς, ἐβραϊκὰς, μασωνικὰς, ἑλληνικὰς, πελοποννησιακὰς, στερεολαδικὰς, ἑπτανησιακὰς, κρητικὰς, χιακὰς, νησιακὰς, ἀρθρανητικὰς καὶ τόσας ἄλλας ὅσας τρίχας ἔχει ἡ κεφαλὴ τοῦ βοτανικοῦ Ὄρφανίδου.

— Παναγία μου σῶσε! ἔχασα τὸ νοῦ μου ἀπ' ὅσα μοῦ λές. Κι' ὅλ' αὐτὰ τὰ ἔξερ' ὁ διαφθунτής;

— Μετὸν νοῦν, μάλιστα. Λοιπὸν, ἐπισκέπτεται τὸν Κήπον σήμερον ἐρωτᾶς τὸν ἐπιστάτην· ὁποῖον εἶδος φυτοῦ εἶνε κάτωθεν μίαις ἐπιγραφῆς ἐσπαρμένον; — Ἀπαντᾷ:

